

латъ на правленіето, да поступа съ тебе отечески.

Азъ не искѣмъ отъ тебе, да отвѣрнешъ на непріятелите ми, защото ги немамъ: неискѣмъ да ми слугувашъ, защото вече умирамъ: но само єдно желая отъ тебе, а то є, да поступашъ благочинно и разумно съ обществото, тѣ да тя преди, докѣ ни сѫ червите изели тѣлото ми, не побѣдать непріятели, и погине славата на мой атъ домъ чрезъ тебе.

Оставямъ ти, вмѣсто сребро и злато пріятелите си съ които ся совѣтувай за народните дѣла; оставямъ ти храбрыте и вѣрните мои войводы, на които можешъ да ся ослонишъ като на свои сынови; и оставямъ ти много учены и искусни человѣцы, които можешъ да употребиши за участници на твоите трудовы, и тия не само достойнство то ти, но и пріムущество на доматъ ти ще украшавать, ако само поступашъ съ тѣхъ пріятелски, и имъ слушашъ совѣтите, чрезъ които ще бѣдешъ лобезянъ на народатъ, и ще живѣемъ мирно и славно; защо то не е добро, да ся уповава вла-